

Хари Бертон. Стол модел 421 или *Diamond chair*. Хромирана стомана с кръгло сечение, седални възглавнички, 1952 г., "Нол Интернешънъл"

Столовете на Вентури в профил изглеждат като модерни мебели, но гледани отпред, са преднамерено орнаментирани и напомнят плоския декор за сцена. "Дизайнът е успешен, когато всички съставки успешно се вписват в цялото..., което се състои от рационалното и емоционалното, макар и в нееднаква пропорция. Интересувам се от формата и от символа, а не от опортюнизма на постмодернизма." Предизвикателството, което Вентури хвърля преди години, е че декорацията не е грях срещу прогреса, а представлява важен момент от визуалната традиция на човек. В неговите творби има нещо от попартовата изобразителност и рекламите.

Парадоксално е, че "Нол", фирмата, която утвърди на международния пазар комерсиалния имидж на стила Баухаус, постепенно стигна до конфликтни по своята логика творби. Ако през 1984 г. "Нол" тиражират постмодерните столове на Вентури, за които е типичен езикът на постмодернизма – орнамент, цвят и исторически цитати, в същото време те продължават да тиражират офисни системи – на Брус Хана (1984 г.) и Андрю Морисън (1986 г.) – ефективно решени системи за работни места и съхранение, с осветление и инсталационни кабели, интегрирани в конструкцията. Това е по-натъшното развитие на линията Баухаус. За тези офисни системи се казва, че са скучни и еднообразни като съпруги-домакини. Те работят визуално "тихо", като показват само онази своя страна, която е необходима. Тази фирмена философия говори за плурализъм

Хари Бертон. Вариант на *Diamond chair*

при подбиране на дизайна; един вид признание за сложността на днешния свят. Фирмата съзнателно продължава да търси рисковете, съзнавайки опасностите от залитането по всеки довей на модата. Това е дори един приоритет на дизайнерския експеримент, понякога утопичен. "Онова, което най-добре умеем – казва Лари Райън, президент на фирмата, – е да имаме отворено съзнание за новия дизайн, да бъдем коректни в нашия емоционален отговор към него и да бъдем много твърди в дисциплината при осъществяването му."

През 1989 г., отговаряйки на молбата на "Нол", архитект Франк О Гери предприема проучвателна работа за нова фамилия мебели. Предоставено му е ателие близо до неговото архитектурно бюро в Санта Моника, Калифорния, където заедно с конструктор той прави повече от 100 прототипа на базата на тънки фурнирни ленти от кленова дървесина, сплетени по кошничарския способ. Желанието за опростяване води до форми, композирани от непрекъсната ивица, слепена на местата на кръстосването, с цел да се елиминират металните съединителни части (винтове). Наред с учудващата лекота (3–5 kg) е постигната забележителна гъвкавост, която осигурява по-голям комфорт при седене. Конструкцията е интерпретирана с виртуозност, води до "поетично сплетени скулптури". Така логично се доразвива една тема, започната в модерния дизайн от Тонет, Алвар Аалто и Чарлз Еймз. Екологичният вид и привлекателната естественост на тези мебели показват, че фирма "Нол" е чувствителна към животрептящите проблеми